

II.

Indenrigsministeriet. Kjøbenhavn, den 23de November 1895.

Å Anledning af det med Hr. Formandens Skrivelse af 20de Marts d. A. hertil overfendte af Folketinget i afvikte Rigsdagssamling til Indenrigsministeren henviste Andragende fra 8 Jordbrugere i Sædinge og Holeby paa Lolland om Forandring i den gældende Lovgivning om Vands Afledning og Afbenyttelse skulde man herved tjenstlig meddele Dem, at denne Sag fremdeles er under Overvejelse her i Ministeriet.

Hørring.

E. Fleron.

Til Folketingets Formand.

Følgende Andragender ere blevne tilstillede Udvalget:

1. Fra Bestyrelsen for „De danske Købstæders Manufakturhandlerforening“ om ad Lovgivningens Vej at forbyde og straffe bevislig falske Annoncer. (Indbragt den 16de Oktober 1895 af Folketingsmanden for Ålborg Amts 2den Valgkreds, Bramsen).

Efterhaanden som Nyttens af store og i Dne faldende Annoncer paa Grund af deres almindelige Brug er bleven mindre, har en Mængde Købmænd i forskellige Brancher søgt at reklamere for sig ved i en stigende Grad at benytte Annoncer, hvis Indhold ikke stemmer med de faktiske Forhold. Hvad særlig Manufakturhandelen angaar, da er det snart Varernes Erhvervsmaade, snart Angivelsen af deres Mængde og deres Salgspris, der er urigtig anført. Meget hyppig angives det saaledes, at det er en Realisation af et Fallitbos Varelager, der finder Sted, medens enten dette aldeles ikke er Tilfældet eller dog kun en mindre Del af Varerne er erhvervet fra et Fallitbo. Endvidere annonceres ofte Bortsalg af f. Eks. 600 Raaber eller 6,000 Alen Klædevarer, medens Sælgeren maaſte i Virkeligheden kun har i sit Låger 200 Raaber eller 1,000 Alen Klædevarer. Ligeledes lude ofte Annoncerne paa, at Varerne sælges til eller under Indkøbspris, medens i Virkeligheden kun enkelte, særlig overgamte eller bestadigede Genstande sælges til disse Priser, hvorimod Resten holdes i de sædvanlige Priser. Saadanne Forhold ere imidlertid til Skade for Handelsstanden, idet Publikum taber Tilliden ogsaa til sandbru Annoncer, og idet de medføre, at Handelen mere og mere udarter og der sandhedskærlige handlende let kommer til at ligge under i Konkurrencen med den, der benytter sig af saadanne falske Annoncer. Andragendet, der støtter sig til en Resolution, der er vedtagen af „De danske Købstæders Manufakturhandlerforening“ paa dens sidst afholdte almindelige Møde, og tillige er indgivet saavel til Justitsministeriet som til Landstinget, gaar derfor ud paa at anmode om Folketingets Hjælp til Gennemførelsen af et Lovforslag, hvorved bevislig falske Annoncer forbydes og straffes.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Justitsministerens Undersøgelse og Overvejelse.

2. Fra Bestyrelsen for „Dansk Kautionsforsikrings-Aktieselskab“ om, at Selskabets Policer paa samme Maade som de i den almindelige Kasseforordning af 8de Juli 1840 § 2 særlig nævnte Obligationer kunne benyttes som Sikkerhed for de Embedsmænd af Staten betroede Oppebørsler. (Indbragt den 19de Oktober 1895 af Folketingsmanden for Randers Amts 4de Valgkreds, Neergaard).